

[Anders Poulsen]

se, en forhøjelse af provenuet i størrelsesordenen 70 mill. kr. Jeg kommer i den forbindelse til at sige, at vi i forvejen ikke har særlig meget lyst til at tildele den nuværende regering flere beløb. Vi har i det hele taget meget lidt tiltro til, at den nuværende regering er i stand til at forvalte et sådant merprovenu på en rigtig måde. I hvert fald er det også noget, vi finder det fornødent at grave noget mere i under udvalgsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Det kan da godt være, der er grund til at se på nogle af retsafgifterne, som, det erkendes, der stort set ikke er blevet rørt ved den sidste halve snes år. Men jeg har lidt svært ved at godtage begrundelsen, at man skal opnå besparelser ved forøgede indtægter i statskassen. Et afgørende syn for os må være, at borgernes ret til at få en behandling ved domstolene ikke gøres på den måde kostbar, at man af afgiftsmæssige grunde ikke føler trang til at få sin ret ved domstolene.

Dertil kommer, at jeg finder, forslaget egentlig er dårligt oplyst. Man fortæller i bemærkningerne, at indtægterne ved retsafgifter på grundlag af de gældende regler skønnes at være omkring 100 mill. kr., medens udgifterne til behandling af sager, der er belagt med retsafgift, må antages at være væsentlig højere. Det er ærlig talt for sjusket at komme med til tinget. Tinget må have noget mere at holde sig til, og det vil vi godt have lov til at få noget mere at vide om, når vi nu skal i gang med de enkelte afgifter under en udvalgsbehandling.

Jeg skal derfor ikke knytte bemærkninger til de enkelte afgifter ud over den, at det forekommer mig at være ret betydelige forøgelser, der er tale om på en række felter. Jeg vil navnlig i den forbindelse henvise til, at vi også behandler et forslag for tiden om småsager, der skulle gøres billigere. Det var naturligt, at man fik afgjort sagerne på en så billig måde, som det nu er gør ligt. Spørgsmålet er, om de forhøjede afgifter ikke kommer til at træde det andet over tærne.

Jeg har noteret bemærkningen, som hr. Erik B. Smith gjorde om de sats, der skal ændres, forstår jeg, vedrørende konkursboer og tvangsakkorder. Der er jo tale om, at vi dengang for ikke mere end et par år eller tre siden fastsatte nogle regler, der var rimelige,

fordi der faktisk ikke skulle udøves noget videre fra skifterettens side. Vi fik den nye ordning, hvorefter en række boer skulle ind under rettens tilsyn, og da fandt vi, at det var naturligt, at de ikke skulle belastes med synderlig afgift.

Må jeg blot sige i øvrigt, at forslaget om at give fotokopier af salgsoptillinger over tvangsauktioner uden vederlag naturligvis er et led i, at man skal søge at opnå de bedst mulige priser, man skal sørge for, at salgsoptillingerne kommer længst muligt ud. Men jeg må sige, at der måske nok kan være tale om, at det kan gå hen at blive en belastning for de respektive dommerkontorer at skulle foretage dette arbejde.

Vi vil gå ind i drøftelserne om ændringer af retsafgifterne med henblik på at opnå noget, der er rimeligt. Om det er rimeligt, hvad der står i forslaget, vil en gennemgang under udvalgsbehandlingen vise, og så vender vi tilbage til det.

Knud Lind (FP):

Da vort partis ordfører er forhindret, skal jeg kort komme med nogle principielle synspunkter angående retsafgifterne.

På den ene side er det rigtigt, at retsafgifter bør følge udviklingen. På den anden side er det i den givne statsfinansielle situation helt uforvarsligt at øge statens indtægter, uanset hvilken form for skatter eller afgifter der er tale om. Enhver ny indtægt til det offentlige bruges til yderligere udgiftsekspllosion, og der er brug for det modsatte. En forhøjelse på 65-70 mill. kr. uden nogen form for skattelettelse er som at smide pengene ned i et stort hul. Jo færre penge regeringen får, des færre ulykker laver den. Dette lovforslag vil måske heller ikke gavne retssikkerheden.

Fremskridtspartiets konklusion her ved førstebehandlingen er, at vi af finanspolitiske grunde må afvise dette forslag, men vi vil selvfølgelig se på det under udvalgsarbejdet.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal love for, regeringen har været i gang med luppen og støvsugeren for at finde nogle steder, hvor man kunne spare på de offentlige udgifter, eller hvor man kunne få nogle flere penge i statskassen. Med den